

KAMOCSAY ILDIKÓ

New Age*

A világ legmagasabb hegyének egy kopár szikláján hatalmas sasmadár üldögélt. Dühöngött a vihar, süvített a szél, de a sas meg se rezzent, lehunyt szemmel ült, fenségesen, komolyan. Egy napon, amikor kinyitotta a szemét, csak nehezen tudta visszanyerni a meglepetéstől elvesztett egyensúlyát: a szomszédos sziklán – éppoly fenségesen és komolyan, ahogyan ő – egy törpepapagáj üldögélt. A sas zavarba jött. Egy szikla tetején, viharban, a zavar veszélyes dolog. Az ügy tisztázása nem tűrt halasztást.

– Kicsoda maga? Hogy kerül ide? Mit keres itt? – kérdezte gyorsan, szigorúan.

– Egy-szer-re csak e-gyet tes-sék kér-dez-ni – felelte a papagáj vontatottan, s a fejét sem fordította felé.

– Mi? – kérdezte a sas póriasan, teljesen megfélemlítve a méltóságáról.

– Egy-szer-re csak e-gyet tes-sék kér-dez-ni – ismételte meg a tollcsomó.

– Miért?

– Mert ha sok-fe-lé fi-gye-lek, le-e-sem in-nen.

A sas – életében először – engedelmeskedett.

– Kicsoda maga? – kérdezte, önkéntelenül is lassabban.

– Pa-pa-gáj.

„Persze, hiszen azt látom, hülye kérdés volt” – gondolta a sas, de ezért csak még jobban haragudott a kismadárra.

– És hogy kerül ide?

– E-lő-ször re-pül-tem.

– Hogyhogy először?

– Mert az-tán mász-tam.

– Hát mi maga? Pondró?

– Nem, ké-rem. Pa-pa-gáj .

– Mi a fenének jön magasabbra, mint ameddig röpködni tud?

– Most, hogy már itt va-gyok, e-zen kár vi-tat-koz-ni.

– És mit akar itt csinálni?

– Mi-ért? Ma-ga mit csi-nál?

– Ne kérdezzon, hanem feleljen!

– Kül-de-té-sem van.

---

* A Tiszatáj novellapályázatára beérkezett alkotás.

- Küldetése? - A sas már nem törődött a méltóságával. Dülöngélt a nevetéstől. - Küldetése? Tudja, hogy magánál nevésegebbet még soha életemben nem láttam?

- Nem ér-de-ke-l a vé-le-mé-nye. Ma-gát ta-lán ér-dek-li az e-nyém?

- Igen - bukott ki a sas csőrén a szégyenletes igazság.

- Ma-ga egy giccs.

- GICCS...?

- I-gen. Sas vi-har-ban, szik-lán, giccs.

- És törpepapagáj, viharban, sziklán, az micsoda?!

- Az egy ab-szur-dum.

A sas emlékezetében fölrémlett, amit valaha régen a mese játékszabályairól tanult. Elsötétült előtte a világ. Nagyon soká hallgatott, azután alázatosan és elfogódottan szólalt meg újra:

- Tehát ön lesz itt a főszereplő...?

A kismadár utálkozva körbenézett a szörnyű vidéken.

- I-gen - mondta rezignáltan.

NAGY LÁSZLÓ